

rige Folks Børn. Naar det ærede Medlem argumenterede for, at man fra Landets Side skulde se velvillig paa Bevillingen til Kjøbenhavn, fordi Skoleindretningerne i Kjøbenhavn for en stor Del komme Landets Børn til Gode, vil jeg sige, at jeg tror rigtignok, man fra alle Sider paastønner dette, naar Børnene komme herind; men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at det er en Anke, der paa Landet kan rejses mod Kjøbenhavn, at den drager vore Folk fra os, saa det kunde være en Argumentation mod de udmærkede Skoler, hvis de virkelig saaledes drage vore Børn til sig. Det skal jeg dog naturligvis ikke anføre, og der er ingen Tvivl om, at man overalt i Landet paastønner, naar Kjøbenhavns Kommune gaar i Spidsen med sit Skolevæsen og bygger mønsterværdige Skolebygninger og lønner sine Lærere vel. Men paa den anden Side, trods det, at vi ikke paa Landet have Raad til at ofre saa meget paa det ydre Apparat i vort Skolevæsen, paastaar jeg dog i Henhold til mange Udtalelser fra Lærere paa Landet, at de ved at komme ind til Kjøbenhavn og blive kendte med Forholdene og blive viste om i kjøbenhavnske Skoler samt høre paa Eksaminationerne ere blevne overraskede ved at finde, at Børn i samme Alder gennemgaende ere videre fremme paa Landet end i Kjøbenhavn. Dette er faktisk en almindelig Anstuelse mange Steder blandt Lærerne. Jeg tør ikke have nogen Mening i saa Henseende, men at det er en Anstuelse, der deles af en stor Mængde Lærere paa Landet, det er sikkert. — Jeg ønsker ikke at kaste mig ind i denne Strid, men kun at have Lov til at fremhæve en Mærkelighed, og det er den, at forleden Dag stod jeg her og kæmpede — der var et æret Medlem, der sagde: som en Løve for at saa 30,000 Kr. aarlig i 5 Aar til en fattig Kommune, og her flatter man sig, uden at det koster fyndelig Anstrengelse, med 170,000 Kr. om Aaret til den allerrigeste Kommune i Danmark! Mig forekommer det, at det er noget misvisende dert, men det skulde forøvrigt være mig lært, om disse to Bevillinger maatte kunde komme til at glide sammen i en højere Enhed.

Ordføreren (S. C. Christensen):

I Anledning af en Udtalelse af den sidste ærede Taler om Skoleforholdene i Landsbyer som Sundbyerne og andre, skal jeg gøre opmærksom paa, hvad jeg glemte, da jeg først havde Ordet, at der har om den Ting været afholdt Samraad mellem Mini-

steren og Udvalget, og af dette Samraad fremgik det klart, at saavel Ministeren som Udvalget meget vel er til Sinds at gøre noget for saadanne Landsbyer som Sundbyerne og andre — jeg kan gerne sige Esbjerg ogsaa — og man har forbeholdt sig til tredje Behandling nærmere at overveje hvad der kan gøres for den Slags Byer. — Tillige var der Samraad angaaende afstedigede Læreres Pensionsforhold, men derom kan jeg kun meddele det, at de afstedigede Lærere, som have ventet sig ved denne Lejlighed at saa deres Pension forøget, vistnok maa vente lidt længere endnu, thi Udvalget var med Ministeren enig om, at man ikke ved denne Lejlighed kunde gaa til at forøge Pensionen for alle afstedigede Lærere eller paa en Maade give dette Lovforslag tilbagevirkende Kraft.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Der er endnu 5 Talere indtegnede. Jeg skal derfor nu afbryde Forhandlingen for i Dag, men tillige gøre opmærksom paa, at hvis det ikke lykkes at bringe Forhandlingen til Ende i Eftermiddagsmødet i Morgen, vil det blive nødvendigt ogsaa at holde Møde om Aftenen.

Det næste Møde holdes altsaa i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Forandring i forskellige Bestemmelser angaaende Borger- og Almueskolevæsenet.

Mødet hævet Kl. 4. 45'.